

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lex Talionis XII. Tabvlarvm Cardinali Baronio Ab Isaaco
Casavbono Dicta**

Rosweyde, Heribert

Antverpiae, 1614

Widmung

urn:nbn:de:hbz:466:1-10692

REVERENDISSIMO
DOMINO
NICOLAO ZOESIO
SILVÆ-DVCIS
EPISCOPO
DESIGNATO.

vo te fugientem
persequar, OPTI-
ME ZOESIO
quibus te latebris
abditum inuestiga-
bo? An in filuis latitas cum Gre-
gorio, in speluncâ cum Chryso-
stomo, in insulâ cum Fulgentio,
cum Cæsario in sepulcro? Quo-
quò fugeris, non effugies. Vel
celestis columna ignis luce pro-
det

det suum Gregorium; vel cęlo
vox missa suum loquetur Chry-
sostomum; vel relictâ Patarâ suum
inueniet Myra NICOLAUM.

Vt primùm SVÆ CELSITV-
DINI S litteras antistitij nuntias ac-
cipis, tu cęlo lacrymas cum Augu-
stino doloris tui internūtiās mittis;
sęculum tibi apprecatorias mittit,
tu cęlo deprecatorias ablegas. Dum
litteras inspicias, totus perhorrescis,
*ô infaustas litteras! ô infaustas litte-
ras!* idemtidem exclamitans. Inde
cubiculo clausus, Deo teste, te in
omnem partem versas, mentē ex-
plicas, animum ad examen vocas:
nec assensum tamen ab animo im-
petras. Mox in Aspri-collem te re-
cipis, ad Magnę DIVÆ consulta;
inde, quoquò vadas, vbicumque
versa-

versaris, sæpè te in recessum, in se-
cretius aliquod cubiculum recipis,
& terrę affusus, Deo supplex iaces.
A teipso actuum tuorum ratio-
nem exigis, ne quid proximo, ne
quid Deo, ne quid tibi debeas ipsi:
quid ferre valeant, humeros libras.
Forſan & D. Auguſtinus tibi nunc
legitur, illa Africę tuba, illud Ec-
cleſię lumen, ille apex Episcopopo-
rum. Apud illum forſitan legis:

*In quo loco ſciebam non eſſe Episco-
pum; ne illo accederem, cauebam:*

Auguſt.
ſerm. i. de
com. vitã
Cleric.

*& hoc agebam, quantum poteram,
ut in loco humili ſaliarar, ne in al-
to periclitarer. Vel illud nunc tibi
fortè in manibus, fortè in oculis:*

Nihil eſſe in hac vitã, & maxime

Auguſt. ep.
184.

*hoc tempore facilius & letius, & ho-
minibus acceptabilius Episcopi, aut*

★ 3

Presby-

Presbyteri, aut Diaconi officio, si per-
functoriè atque adulatoriè res aga-
tur: sed nihil apud Deum miserius,
& tristius, & damnabilius. Item
nihil esse in hac vitâ & maxime hoc
tempore difficilius, laboriosius, pericu-
losius Episcopi, aut Presbyteri, aut
Diaconi officio: sed apud Deum nihil
beatius, si eo modo militetur, quo
noster Imperator iubet.

Sed si rudimenta ritè posita se-
dulum tironem, si tirocinia sedu-
lò obita strenuum militem, si bella
strenuè bellata magnum ducem
spondent; non est quòd multùm
effugias, non est quòd diutiùs re-
tractes. Recordare VENDEVIL-
LII heri olim tui, in cuius curiâ,
cùm adhuc togatus incederet, to-
gæ tabulas composuisti; in cuius
Episco-

Episcopio, cùm iam infulâ clarus
emineret, infulæ fimbrias aptasti.
Hinc primũ ad S V A R V M C E L-
S I T V D I N V M Concilium ma-
gnum Mechliniense vocatus es, vt
togæ luceres artibus. Quo in offi-
cio ita præstitisti, vt ingenio prom-
ptus, consilio prouidus, humanita-
te singularis haberere. Nunc Sil-
uæ-Ducensis tibi Ecclesiæ defer-
tur infula: quò tibi temporis fauet
suffragium, laboris promouet me-
ritum, probitatis documentum in-
uitat. Ita quod olim Boëtio Sym-
machus, quod Valerius Augusti-
no; hoc vnus tibi V E N D E V I L-
L I V S fuit. Nempe quod Leuitis
fuit nasci, hoc tibi imbui. Illos ta-
bernaculo dabat natura, te altari
parturiit disciplina. Accedit, quòd

★ 4

quoti-

quotidianis meditationibus, ne sil-
uescat, mentem excolis; ne obtene-
bretur, illustras. Vt sciens nesciens
ex D. Gregorij præcepto hæctenus
vixeris; ex eius oraculo promouea-

Gregor. li.
7. ep. 110.

*ris: Diu religiosâ meditatione polia-
tur, ut placeat; & sic lucerna super
candelabrum posita luceat, ut aduer-
sa ventorum vis irruens, conceptam
eruditionis flammam non extinguat,
sed augeat.*

Nec ego nunc nouus, solemni
sæculi more, gratulator accedo,
R E V E R E N D I S S I M E A N T I -
S T E S: non infulam capiti pridem
votam, non digito anulum diu
debitum, non manui pedum iam
olim aptum, gratulabor. Quis
enim nescit, quot ab infulis curæ
pendeant; quot gemitus annuli
gemma

gemma tegat; quid molestiarum
sub argenteâ pedi bractea tinniat?
Non igitur nouus nunc gratulator
accedo, sed BARONII Manes ab
homine malè feriato inquietatos
placo. Eos tibi à postumis aliquot
calumniis expiatis nunc libens
meritò offero, vt qui olim Romæ
BARONIVM, dum VENDEVIL-
LII inhærens lateri, cum Sixto V.
& cum Clemente VII. de gra-
uissimis Ecclesiæ negotiis ageres,
viuum suspexisti, nunc mortuum
despici minimè patiare.

Atque ego nunc quidem pau-
cula è Casauboni scriptis pro Ba-
ronio delibauit, quòd non ignorem
Romæ esse, qui Romanum Car-
dinalem toto corpore sint defen-
suri. Quare ego nunc velut lusoria
★ 5 nauis,

navis, leui cum armaturâ ad cur-
sum expedita, in littore excubans
præcurro. sequetur dein prætoria,
omnibus suis armamentis instru-
cta, quæ Tiberino soluet littore,
& vasto se committens Ocea-
no, aduersarij myoparonem pro-
fligabit. Sed & Gallia & Ger-
mania in partem venire gestiunt,
vt ad nulla maria, ad nullos la-
cus, ad nullas insulas prædato-
riæ huic effugium pateat.

Intereâ PRÆSVL AMPLISSI-
ME, ne dolorem tibi refricem, ne
rursus, quas sæculum inter & cæ-
lum feciales dederas, eatur ad
lacrymas, non tibi gratulabor.
Gratulabor verò populo, gratu-
labor Senatui, gratulabor Siluæ-
Duci: & cum iis ex veteri for-
mulâ

mulâ acclamabo: NICOLAVM
habemus, OMNIA habemus.
Antuerpię, VIII. Septembris, an-
no M. DC, XIV.

REVEREND^{MAE} D. V.

deuotus cliens

Heribertus Rosveydus.

